

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๖๙/๒๕๖๙

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๖๐/๒๕๖๙

วันที่ ๑๕ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๙

ระหว่าง

นายยสินทร เสงสเคราะห์

ผู้ร้อง

ศาลจังหวัดนนทบุรี ที่ ๑

ศาลอุทธรณ์ ที่ ๒

ศาลฎีกา ที่ ๓

ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายยสินทร เสงสเคราะห์ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นายยสินทร เสงสเคราะห์ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องเป็นผู้ต้องขังเรือนจำกลางบางขวาง ตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดนนทบุรี (ผู้ถูกร้องที่ ๑) ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ย ๑๐๑๐/๒๕๖๔ คดีหมายเลขแดงที่ ย ๑๓๑๑/๒๕๖๔ ผู้ถูกร้องที่ ๑ พิพากษาว่า ระหว่างการพิจารณาคดี พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๔ มีผลใช้บังคับ การกระทำของผู้ร้องเป็นความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษ ในประเภท ๑ ที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๙๐ และมาตรา ๑๔๕ วรรคสาม (๒) ลงโทษจำคุกตลอดชีวิต และปรับ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ร้องให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๒๕ ปี และปรับ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

- ๒ -

คดีถึงที่สุด ผู้ร้องเห็นว่า หลังจากคดีถึงที่สุดแล้ว มีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๗๒/๒๕๖๕ (ประชุมใหญ่) วางแนวทางการบังคับใช้กฎหมายใหม่ภายหลังการกระทำความผิดและอธิบายลักษณะการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๙๐ และมาตรา ๑๔๕ ว่าบทบัญญัติดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้ศาลต้องถือเอาพฤติการณ์ในการกระทำความผิดมาประกอบการพิจารณาวินิจฉัยคดี ทำให้ผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดในลักษณะเดียวกันกับผู้ร้องในคดีอื่น ๆ ได้รับการพิจารณาพิพากษาลงโทษตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๑๔๕ วรรคสอง (๑) และ (๒) ซึ่งเป็นโทษที่เบากว่าคดีของผู้ร้อง การพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ถูกร้องที่ ๑ เป็นการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่เป็นไปตามหลักความเสมอภาค ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ถูกร้องที่ ๑ ขอให้กำหนดโทษใหม่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ (๑) ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีคำสั่งยกคำร้อง ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ (ผู้ถูกร้องที่ ๒) พิพากษาคดีของผู้ร้องอยู่ระหว่างการพิจารณาในศาลชั้นต้นมีประมวลกฎหมายยาเสพติดซึ่งเป็นกฎหมายใหม่ใช้บังคับแทนกฎหมายเดิม ศาลชั้นต้นวินิจฉัยใช้บังคับกฎหมายในส่วนที่เป็นคุณแก่ผู้ร้องแล้ว หากผู้ร้องไม่เห็นด้วยต้องอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาศาลชั้นต้น เมื่อผู้ร้องไม่อุทธรณ์ ผู้ร้องไม่มีสิทธิขอให้กำหนดโทษใหม่ได้อีกตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ (๑) เพราะเป็นกรณีที่คดีถึงที่สุดก่อนจะมีกฎหมายใหม่บังคับใช้ คำร้องของผู้ร้องไม่เข้าเงื่อนไขขอให้ศาลกำหนดโทษใหม่ ผู้ร้องยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกา ศาลฎีกา (ผู้ถูกร้องที่ ๓) เห็นว่า ฎีกาของผู้ร้องในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดไม่เป็นปัญหาสำคัญที่ศาลฎีกาควรวินิจฉัย มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ฎีกา ยกคำร้อง ผู้ร้องเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสามเป็นการพิจารณาพิพากษาคดีที่ขัดต่อหลักความเสมอภาค ขัดต่อหลักนิติธรรม ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๙

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่องเนื่องจากเป็นการโต้แย้งดุลพินิจในการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ถูกร้องทั้งสามอันเป็นการใช้อำนาจของผู้พิพากษาหรือตุลาการที่มีอิสระในการพิจารณาพิพากษารรคดีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง ประกอบกับเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔)

- ๓ -

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. การพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ถูกร้องทั้งสามที่ไม่กำหนดโทษใหม่ และการบังคับใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๙

๒. ให้ผู้ถูกร้องทั้งสามกำหนดโทษใหม่ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๑๔๕ วรรคสอง (๑) และ (๒)

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้นั้นเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจอรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ...

- ๔ -

(๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบผู้ร้องกล่าวอ้างว่า การพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ถูกร้องทั้งสามที่ไม่กำหนดโทษใหม่ให้ผู้ร้องตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ (๑) เป็นการบังคับใช้กฎหมายที่ทำให้ผู้ร้องไม่ได้รับสิทธิเท่าเทียมกับบุคคลอื่น ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๙ ผู้ร้องยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกา ผู้ถูกร้องที่ ๓ มีคำสั่งยกคำร้อง คดีถึงที่สุด ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง ทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบปรากฏว่า เป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๖๙/๒๕๖๙)

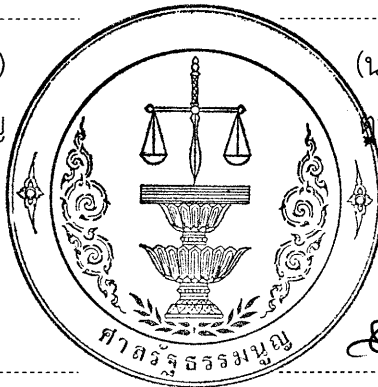
(นายอุดม สิทธีวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสรายุทธ ทรงศิริไฉ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ